

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਗਰੇਵਰ ਜੇ.

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ , ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ -
ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-
ਜਵਾਬਦੇਹ।

1956 ਦਾ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜਾ ਐਪਲ ਨੰਬਰ 1065

1958

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 100—ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ
—ਜਦੋਂ ਵਿਗਾੜਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 11—ਕਿਸੇ ਸਫਲ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ
ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ—ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਹੈ
— ਪਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲਾ - ਕੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ

ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ

ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਠੋਸ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ, ਜੋ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਫਲ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਿਰ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਉਸ ਧਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀਸ ਭਾਵੇਂ ਨਿਆਂਦਾਇਕ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਟੁਕੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਧੀਰਜਲਾਲ ਬਨਾਮ ਆਈਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ, (1), ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਏ (2), ਅਤੇ ਆਰ.ਬੀ. ਸੇਠ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਬਨਾਮ ਇਨਾਮ ਅਲੀ (3), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 1956, ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਮਿਤੀ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਮੇਲਾ ਰਾਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਦਲੀਪ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 271
- (2) ILR 48 ਕੈਲ. 460, '
- (3) 1946 PLR 195

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਡੇਰਾ ਖੜਕ, ਤਹਿਸੀਲ ਹਾਂਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਮਹੰਤ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ, ਰਾਮਦਿਆਲ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ 'ਖੜਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਡੇਰੇ ਦਾ ਮਹੰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 15 ਫਰਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ੀਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਡੇਰਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ ਮਹੰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਡੇਰੇ ਦੀ ਮਹੰਤੀ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਜਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 17 ਵੇਂ ਦਿਨ ਭੇਖ ਨੇ ਮਹੰਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਖ ਨੇ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਗੁਰਭਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 7 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਭਾਵ, ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੰਸ਼ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਨੇ ਡੇਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਧੂਆਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰੀ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 9 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਸ.

ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ ,
 ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਸੰਕਰ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ
 ਡੇਰੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ* ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ, ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ
 ਇੱਕ ਮਹੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕਈ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼
 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ' 14 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸ.-----
 ਗਰੇਵਰ ਜੇ .

1951, ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ-
 ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਮਹੰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ
 ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ
 ਪ੍ਰਬੰਧਨ. ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਨੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡੇਰੇ 'ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਦਾ
 ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ
 ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੰਤੀ
 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ
 ਗੁਰਭਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਮਹੰਤ
 ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ: -

- (1) ਕੀ ਇਹ ਸੂਟ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (2) ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੁੱਲ ਕੀ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- (4) ਭੀਖ ਵੱਲੋਂ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ?
- (5) ਕੀ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਭੇਖ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ?
- (6) ਇਸ ਡੇਰੇ ਦੇ ਗੱਦੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦਾ ਕੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ?
- (7) ਰਾਹਤ.

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਚੋਲਾ, ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਚੋਲਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਪੁਰੀ
ਗਰੇਵਰ ਜੇ.

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਫੀ ਲੰਮੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮਸਲਿਆਂ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਪੈਂਡਿੰਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 4 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ। ਇਹ ਸੀਨ ਜੂਨ, 1954 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਸਤ ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਜਲਾਸ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਮਹੰਤ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਵਾਰਸ¹⁹⁵⁴, ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹੰਤ^{pos-} ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ^{Dera}

ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਇਆ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗੱਦੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਮਹੰਤ ਦਾ ਚੋਲਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭੇਖ ਨੇ ਮਹੰਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

(1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਆਖਰੀ ਮਹੰਤ ਦਾ ਗੁਰਭਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਅਧੀਨ ਉਸਦਾ ਵਾਰਸ ਹੈ?

(2) ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਾਲਾ ਆਖਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਨ ਚੋਲਸੀ ਦਾ ਚੋਲਾ ਹੈ ਮਹੰਤ. ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ

(4) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਚੋਲਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲੋਂ ਪੁਰੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜੇ. ਗੱਦੀ ਤੇ ਡੇਰਾ ?

- (5) ਕੀ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਡਿਸ ਮਿਸਲ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ?
- (6) ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੁਰ ਪੋਜ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ ?
- (7) ਕੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ?
- (8) ਰਾਹਤ.

ਇਸ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ, ਜੋ ਕਿ ਉਹੀ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਬਹੁਤੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਦੋ ਧੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ, ਮੁਦਈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਗੁਰਭਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਨੇ ਕੋਈ ਚੇਲਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਖਰੀ ਮਹੰਤ ਦੇ ਗੁਰਭਾਈ ਵਜੋਂ ਗੱਦੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਪਿਛਲੇ ਮਹੰਤ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੂਰੀ ਚੇਲਾ , ਸੰਕਰ
ਪੂਰੀ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਪੂਰੀ ਚੇਲਾ,
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੂਰੀ

ਗਰੇਵਰ ਜੇ.

ਚੇਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ , ਮੁਦਈ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਅੰਕ ਨੰ. 4 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ - ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਅੰਕ ਨੰ. 2 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਖੋਜਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ . ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਦੇ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 ਪਾਏ ਗਏ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 1, 2, 4, 6 ਅਤੇ 7 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 3 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰੀ ਮਹੰਤ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣੇ । ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਟਿਬ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. 3, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭੇਖ ਨੇ 5 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਵਜੋਂ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ , ਤਾਂ ਕੁਝ ਬਹਿ ਇੰਦਰਾਜ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੇਖ . ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਬਾਹੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਬਾਹੀ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਐਟਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ

ਰਿਲਾਇੰਸ ਦਾ 18 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 5 ਜਨਵਰੀ, 3955। ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ ,
ਸੰਕਰ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ
ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ

ਗਰੇਵਰ ਜੇ .

ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹਿ

ਐਟਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਲ , ਉਥੇ-----

ਗਰੇਵਰ । ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਦੇ ਕਰੀਬ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੇਖ ਵੱਲੋਂ ਮਹੱਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਸਟਿਨ ਨੂੰ ਫਿਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੋ ਧੜੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਖੋਜ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ - ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਉਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਜੇਕਰ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਲੰਮਾ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭੇਖ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਅਗਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਅੰਕ 3 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਕਰੀਰ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਨੇਕੀ ਪੁੰਨ ਚੇਲਾ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ , ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਈ

ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ ਜ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਵਿਭਿੰਨ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ,

ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗਲਤੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 15 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1948 ਵਿੱਚ -49, ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 553 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸੂਚੀ 'ਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ- “ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਦਾ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਇਲਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੇ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ।” ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਚਿੱਤਰ (ਜੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਉਹ ਸਬੂਤ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦ

ਸਿਰਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਜਿੱਥੇ ਡੇਰਾ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ ਪੱਖੀ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਜਿਸ ਨੇ « • ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਚੇਲਾ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਵਜੋਂ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ----- ਗਰੇਵਰ, 1

ਨੂੰ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ* ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ; ਇਹ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਖੜਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ , ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿੱਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਗਲਤੀ ਜੋ ਪੋਸਟਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5। ਇਹ ਇੱਕ ਪੋਸਟਕਾਰਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 25 ਮਾਰਚ, 1949 ਦਾ ਡਾਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ, ਮੁਦਈ ਬੈਜਨਾਥ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। , ਆਦਿ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੁੰਦਾ , ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪੋਸਟਕਾਰਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 5 ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਪੋਸਟਕਾਰਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ, ਸ਼ੰਕਰ
ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ,
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ

ਗਰੋਵਰ ਜੇ.

ਉਹ ਡੇਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ

ਸ਼ੀਸ਼ (ਚੇਲਾ) ਅਤੇ

ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।^{ਆਰ}

-----ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੀ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ

ਮੁਦਾਲਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੋਸਟਕਾਰਡ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਾਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ "ਉਹ" ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5, ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ * ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਐਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਖੌਤੀ ਵੱਡੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ . ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ - ਚੇਲਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ- "ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5 ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ, ਬੈਜਨਾਥ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 25 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਚ, ਜੇ. 949, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੇਲਾ ਲੱਭ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।" ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ 1949 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੇਜੇ^ਡੀਜੇ ¹¹ ਚੇਲਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੰਕਰ ਪੁਰੀ ਨੇ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿਟੀਗੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ^{੧੧} ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ-----

ਗੁਰਭਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ

ਚੇਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੀ। concted - ਇੱਕ. ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ bv ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨ ਦੀ

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਡੀ. 1 ਅਤੇ ਡੀ. 2, ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 16 ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਵਿਚ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਡੀ. 8 ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਨੇ ਡੇਰੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਖੰਡਨ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ CW 1 ਅਤੇ CW 2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਪੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਅਦਾਲਤ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਓ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ XtaM ਪੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ

Cp^ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ° 15. ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 12 ਅਤੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਡੀ. 24, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਸਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਏ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1877 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਨੇ ਚੂਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ (i) ਇੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ (ii) ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਨਵੇਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ; ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਡਿਊਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੰਨਾ 467 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਆਈਆਂ: -

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ

ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ, (1) ਯੂਕੇ 48 ਕੈਲ, 480 /

ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੋਜ ਲਈ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੇਕੀ ਪੁਰੀ ਚੇਲਾ ਬੋਰਡ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ. ਹੁਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਮਾਊਂਟ ਡਿਊਟੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫਰਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।”

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 'ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਠੋਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। (ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਹੋਵੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਰ.ਬੀ. ਸੇਠ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਬਨਾਮ ਇਨਾਮ ਹਾਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਰੀਫ, ਜੇ.ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਈਵੀ - ਡੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਠੋਸ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ।

(1) 1946 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 195

ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਕਿ ਵੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ $^LtoPur? N^K^* S^3 P^{rev} * ous$ ਜਜਮੈਂਟਸ ਇੰਟਰਪਾਰਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

PP^ * ts ਦਾ ਮਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹੈ. ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ

ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਕ ਨੰ: 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਆਖਰੀ ਮਹੱਤ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਧੀਰਜਲਾਲ ਬਨਾਮ ਐਲ.ਟੀ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ (1), ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਤੱਥ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ. ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ

ਕਿ ਮੁਦਈ ਮਹੰਤ ਵਜੋਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(1) ATR- 195<SC'27r'

ਬੀ.ਆਰ., ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ